

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 01 februarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, declarat de către avocatul Melnic Eduard în numele inculpatului

Beccerov Vladimir Galim, născut la 24 aprilie 1977, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Nicolae Zelinski 40/1, ap.51.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 26.01.2015 – 01.02.2016,
2. Instanța de apel: 26.04.2016 – 18.05.2016,
3. Instanța de recurs: 12.10.2016 – 30.11.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 01 februarie 2016, Beccerov Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(2) lit.b) Cod penal, la 200 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Potrivit sentinței, instanța a constatat că Beccerov Vladimir, la 05 octombrie 2014, ora 19.00, în timp ce se afla la domiciliul său din mun.Chișinău, str.Nicolae Zelinski 40/1, ap.51, în procesul unei certe cu concubina sa, Plionchina Tatiana, intenționat i-a aplicat în privința acesteia violență fizică și psihică, manifestată prin înjurături și amenințări, aplicîndu-i totodată, multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, prin care conform raportului de expertiză medico-legală nr.2741 din 05.11.2014, i-a cauzat fractură spirală a osului metacarpian V, cu deplasarea fragmentelor 1,2,3,4,5,6, echimoză la nivelul degetului IV la mîna dreaptă, ce se califică drept dereglare a sănătății de lungă durată, adică vătămare medie.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul E.Melnic în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Beccerov să fie achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(2) lit.b) Cod penal, pe motiv că instanța a apreciat arbitrar probele administrate; - eronat a admis drept probă raportul de expertiză medico-legală nr.2741/D din 05.11.2014, pe motiv că instituția care a întocmit acest raport nu dispune de certificat de acreditare, iar expertul judiciar nu are împuterniciri de a efectua expertiza, dat fiind că nu se regăsește în lista din

Registrul de stat al experților judiciari atestați, considerînd irelevant faptul că acesta se regăsește pe site-ul oficial al Ministerului de Justiție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, apelul declarat de avocatul E.Melnic în numele inculpatului a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a respectat normele procesuale, a verificat complet și sub toate aspectele, și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(2) lit.b) Cod penal.

Consecvent, a indicat instanța de apel că, vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile inculpatului V.Beccerov, ale părții vătămate T.Plionchina și ale martorului L.Ghiumiușliu, rapoartele de constatare medico-legală nr.5263 din 15.10.2014 și de expertiză medico-legală nr.2741/D din 05.11.2014.

Reținînd probele indicate *supra*, instanța de apel a concluzionat că acestea cert indică la comiterea de către inculpatul V.Beccerov a acțiunilor intenționate comise în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății, fiind întrunite semnele componentei infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(2) lit.b) Cod penal.

Consecvent, instanța de apel a precizat că, în temeiul art.133 Cod penal, noțiunea de membru de familie cuprinde și persoanele aflate în concubinaj.

Cît privește argumentul apelantului, precum că prima instanță eronat a acceptat drept probă raportul de expertiză medico-legală nr.2741/D din 05.11.2014, instanța de apel a indicat că, contrar celor invocate de apelant, respectivul raport de expertiză a fost realizat în conformitate cu actele legislative și normative pertinente, în vigoare, precum și de către un expert cu împuternicirile corespunzătoare.

Astfel, a precizat instanța de apel că, activitatea Centrului de Medicină Legală este reglementată prin Hotărîrea Guvernului nr.58 din 04.02.2010, în temeiul art.12 alin.(4) al Legii cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale nr.1086 din 23.06.2000, respectiv fiind acreditată în modul corespunzător.

Consecvent, a precizat instanța de apel că, în temeiul art.8 alin.(1) lit.d) și g) din Legea cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale, poate fi expert judiciar persoana care este atestată în calitate de expert judiciar într-un anumit domeniu; activează într-o instituție statală de expertiză judiciară sau a fost atestată, în modul stabilit, ca expert particular și este inclusă în Registrul de stat al experților judiciari atestați.

Respectiv, expertul judiciar M.Buga este inclus în lista experților judiciari medico-legali ai Centrului de Medicină Legală pe lângă Ministerul Sănătății, raportul de expertiză medico-legală nr.2741/D din 05.11.2014, întocmit de către acesta fiind legal, valabil și cu forță probatorie în prezentul dosar penal.

În contextul celor expuse, instanța de apel a reținut că temeuri de achitare a inculpatului ori de reîncadrare a acțiunilor acestuia din prevederile art.201¹ alin.(2) lit.b) în cele ale art.152 alin.(1) Cod penal, nu sînt, prima instanță expunîndu-se în privința acestor argumente, în mod corespunzător.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a indicat că prima instanță a ținut cont de prevederile art.61 și 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de

gravitatea infracțiunii incriminate, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de gradul prejudiciabil al faptei, de motivul acesteia, că circumstanțe care atenuează ori agravează răspunderea nu au fost stabilite, precum nu au fost stabilite nici temeuri de liberare de răspundere penală, de condițiile de viață ale familiei acestuia, de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și corect a ajuns la concluzia că, corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin muncă neremunerată în folosul comunității, fiind o pedeapsă justificată, echitabilă și rațională.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul E.Melnic în numele inculpatului care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțării unei noi hotărâri, prin care V.Beccerov să fie achitat, pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii; - instanțele judecătorești eronat au admis drept probă raportul de expertiză medico-legală nr.2741/D din 05.11.2014, deoarece instituția care a întocmit acest raport de expertiză nu dispune de certificat de acreditare, iar expertul judiciar nu are împuterniciri de expert judiciar, dat fiind că nu se regăsește în lista din Registrul de stat al experților judiciari atestați, considerînd irelevant faptul că acesta se regăsește pe site-ul oficial al Ministerului de Justiție.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui V.Beccerov în baza art.201¹ alin.(2) lit.b) Cod penal, pe motiv că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și în susținerea ideii invocă, precum că instanțele de fond eronat au admis drept probă raportul de expertiză medico-legală nr.2741/D din 05.11.2014.

Colegiul penal menționează că, privind legalitatea raportului de expertiză, instanța de apel a dat o argumentare întemeiată pe prevederile legale în vigoare și corect a stabilit că expertul judiciar M.Buga este inclus în lista experților judiciari medico-legali ai Centrului de Medicină Legală pe lângă Ministerul Sănătății, raportul de expertiză medico-legală nr.2741/D din 05.11.2014, întocmit de către acesta fiind legal, valabil și cu forță probatorie în prezentul dosar.

Respectiv, Colegiul penal apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului vis-a-vis de legalitatea documentului întocmit de expertul judiciar M.Buga.

Prin urmare, fiind stabilită valabilitatea raportului de expertiză medico-legală nr.2741/D din 05.11.2014, cu referire la argumentul recurentului, precum că nu sînt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal atestă că, sub aspectul situației de

„neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui V.Beccerov în comiterea infracțiunii imputate să fie justă și întemeiată, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind corectă.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele de judecată au conchis că vinovăția lui V.Beccerov se dovedește prin cumulul de probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale, cercetate și verificate prin prisma pertinentei și concludenței în cadrul cercetării judecătorești, și anume declarațiile inculpatului V.Beccerov, ale părții vătămate T.Plionchina, ale martorului L.Ghiumiușliu și actele cauze - rapoartele de constatare medico-legală nr.5263 din 15.10.2014 și de expertiză medico-legală nr.2741/D din 05.11.2014, probe care nu prezintă teme de îndoială.

Astfel, Colegiul constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.b) Cod penal, inclusiv acțiunea inculpatului manifestată prin violență psihică și fizică, și urmările prejudiciabile sub formă de suferință psihică și fizică, după cum rezultă din sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, detaliat descrise în hotărârile judecătorești și apreciate în mod obiectiv de către instanțele de fond.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.b) Cod penal, sînt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părților vătămate, a martorului și rapoartelor de expertiză medico-legală.

La acest capitol, Colegiul penal reține că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.b) Cod penal, se exprimă prin acțiunea manifestată fizic sau verbal, urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice și vătămării medii a integrității corporale, iar latura subiectivă - vinovăție sub formă de intenție în raport cu prejudiciile cauzate.

În acțiunile inculpatului persistă aceste elemente, deoarece el a aplicat intenționat concubinei sale T.Plionchina, violență psihică și fizică, manifestată prin înjurături, amenințări, multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămare medie a integrității corporale.

În această ordine de idei, este indubitabil faptul că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii de violență în familie care a provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.

Fiind în prezența acestor împrejurări, Colegiul penal relevă că argumentele avocatului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanțele de fond au respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțînd hotărâri legale și întemeiate.

Totodată, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, care examinîndu-le în ansamblu și dîndu-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept

care au dus la respingerea apelului părții apărării, precum și motivele adoptării soluției în cauză.

Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și probelor administrate și nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate.

La aplicarea pedepsei, instanțele au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de toate circumstanțele cauzei, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de motivul acesteia, că circumstanțe care atenuază ori agravează răspunderea nu au fost stabilite, de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, aplicîndu-i o pedeapsă echitabilă, individualizată conform prevederilor legale, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Melnic Eduard în numele inculpatului Beccerov Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, în cauza penală în privința lui Beccerov Vladimir, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 decembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu